

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ INTERREG III
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ **INTERACT**
ΕΡΓΟ **EXINT**

COMMUNITY INITIATIVE INTERREG III
INTERACT PROGRAMME
THE **EXINT** PROJECT

Οδηγός για την από
κοινού προετοιμασία
έργων στο πλαίσιο του
Κανονισμού (ΕΚ) 1082/2006
για τον Ευρωπαϊκό Όμιλο
Εδαφικής Συνεργασίας
(ΕΟΕΣ)

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Guide for joint
development of projects
in the framework of the
EC regulation 1082/2006 on
a European Grouping
of Territorial Cooperation
(EGTC)

REGION OF
NORTH AEGEAN

ΚΥΠΡΟΣ
(CY)

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΑΠΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΣΕ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΠΛΑΙΣΙΟ
ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

FROM EXTERNAL TO INTERNAL:
MANAGING THE TRANSFORMATION
OF BORDERS AND PREPARING
FOR THE NEW NEIGHBOURHOOD

**Οδηγός για την από κοινού προετοιμασία έργων στο πλαίσιο
του Κανονισμού (ΕΚ) 1082/2006 για τον Ευρωπαϊκό Όμιλο Εδαφικής Συνεργασίας (ΕΟΕΣ)
Guide for the joint development projects in the framework
of the EC regulation 1082/2006 on a European Grouping of Territorial Cooperation (EGTC)**

Περιεχόμενα

Table of contents

Εισαγωγή	4
Introduction	5
Τι είναι ο ΕΟΕΣ;	6
EGTC – what is it?	7
<i>Τι λέει ο Κανονισμός Νο 1082/2006;</i>	6
<i>What does the Regulation No 1082/2006 say?</i>	7
<i>Έλεγχος της διαχείρισης δημοσίων κεφαλαίων και καθήκοντα ενός ΕΟΕΣ</i>	8
<i>Control and management of public funds and tasks of an EGTC</i>	9
<i>Σύμβαση και Καταστατικό ενός ΕΟΕΣ, η οργάνωσή του και ο προϋπολογισμός του, εκκαθάριση και ευθύνη</i>	10
<i>Convention and Statutes of an EGTC, its' organization and budget, liquidation and liability</i>	11
<i>Δημόσιο Συμφέρον, Λύση και Δικαιοδοσία</i>	12
<i>Public Interest, Dissolution and Jurisdiction</i>	13
<i>Τελικές διατάξεις του Κανονισμού (ΕΚ) 1082/2006, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του και έναρξη ισχύος</i>	12
<i>Final provisions of the Regulation (EC) No 1082/2006, reporting and entry into force</i>	13
Οδηγός για τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Ομίλου για την Εδαφική Συνεργασία	12
Setting up an European Grouping of Territorial Cooperation - a road map	13

Εισαγωγή

Με την έναρξη της νέας προγραμματικής περιόδου 2007 – 2013 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκριναν νέους κανονισμούς για τον τρόπο λειτουργίας των Διαρθρωτικών Ταμείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα Διαρθρωτικά Ταμεία θα συμβάλλουν στην εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών στο πλαίσιο 3 νέων «στόχων» στους οποίους ανήκουν οι Ευρωπαϊκές Περιφέρειες: Α) Σύγκλιση (Στόχος 1), Β) Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση (Στόχος 2), και, Γ) Εδαφική Συνεργασία (Στόχος 3).

Ο νέος Στόχος 3 “Ευρωπαϊκή Εδαφική Συνεργασία” είναι ένας νέος στόχος, ο οποίος στην πραγματικότητα γίνεται καλύτερα κατανοητός ως η αναβάθμιση των θετικών εμπειριών από τις Κοινοτικές Πρωτοβουλίες INTERREG I, II και III των τριών προηγούμενων προγραμματικών περιόδων. Βάσει αυτής της εμπειρίας, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ενσωματώσει την Εδαφική Συνεργασία που αφορά όλη την ευρωπαϊκή ήπειρο (σε ορισμένες περιπτώσεις και εδάφη/ περιοχές εκτός της ευρωπαϊκής ηπείρου) στις ευρωπαϊκές πολιτικές συνοχής, ώστε να μπορεί να πετύχει τους στόχους της ατζέντας και της στρατηγικής της Λισσαβόνας και του Gothenburg: “Να γίνει η Ευρώπη η πιο ανταγωνιστική περιοχή του κόσμου με συνθήκες που θα εξασφαλίζουν την βιωσιμότητα και την υπευθυνότητά της”.

Όλες οι Ευρωπαϊκές Περιφέρειες είναι επιλέξιμες στο Στόχο 3.

Επίσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δίνει τη δυνατότητα στις Ευρωπαϊκές Περιφέρειες να δημιουργήσουν τους λεγόμενους Ευρωπαϊκούς Ομίλους για την Εδαφική Συνεργασία και είναι η πρώτη φορά στην ιστορία της εδαφικής συνεργασίας που η ΕΕ επιτρέπει στις Περιφέρειες της Ένωσης – και εκτός αυτής σε ορισμένες περιπτώσεις – να δημιουργήσουν Ομίλους Περιφερειών με νομική οντότητα, τους επονομαζόμενους ΕΟΕΣ «Ευρωπαϊκοί Όμιλοι Εδαφικής Συνεργασίας».

Αυτή η διευκόλυνση κατοχυρώθηκε στη βάση – μεταξύ άλλων – των ακόλουθων επιχειρημάτων:

- Η αρμονική ανάπτυξη σε ολόκληρο το Ευρωπαϊκό έδαφος και η μεγαλύτερη οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή συνεπάγονται την ενδυνάμωση της εδαφικής συνεργασίας,
- Είναι απαραίτητο να ληφθούν μέτρα για τη μείωση των σημαντικών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν τα Κράτη – Μέλη (ιδιαίτερα οι τοπικές και περιφερειακές αρχές) στην υλοποίηση και τη διαχείριση δράσεων εδαφικής συνεργασίας στο πλαίσιο των διαφόρων εθνικών νόμων και διαδικασιών,
- Η ανάγκη για διευκόλυνση της εδαφικής συνεργασίας μετά από τις τελευταίες δύο διευρύνσεις, που σημαίνουν αύξηση του αριθμού των χωρών και των θαλάσσιων συνόρων,
- Τα «ασθενή» εργαλεία που υιοθετήθηκαν και υπάρχουν ακόμα, όπως οι Ευρωπαϊκοί Όμιλοι για Οικονομικό Ενδιαφέρον.

Σκοπός του παρόντος οδηγού είναι να προσφέρει στον αναγνώστη μία συνοπτική εικόνα σχετικά με τον κανονισμό για τους ΕΟΕΣ, ώστε να μπορεί εύκολα και γρήγορα να καταλάβει τους βασικούς όρους πάνω στους οποίους θα βασίζεται η εδαφική συνεργασία.

In light of the new programming period 2007 – 2013, new regulation for how the EU structural funds are to work have been approved by the European Parliament and the European Council.

The structural funds will contribute to implementation of the community policies, and this will happen along the three new objectives into which the European Regions belong: A) Convergence, B) Regional competitiveness and employment, and, C) Territorial Cooperation (Objective 3).

The new objective 3 “European Territorial Cooperation” is a new objective, which in fact can be understood as an upgrading of the positive experiences from the previous 3 programming periods’ community initiative INTERREG I, II and III. Based on that experience, the European Union has incorporated Territorial Cooperation throughout the European Continent (and sometimes beyond this) into its’ cohesion policies, so as to be able to reach the goals of the Lisbon and Gothenburg agendas and strategies: To make Europe the world’s most competitive region, but on sustainable and responsible conditions”.

All the European regions are eligible for objective 3.

But also, the European Commission has established the possibility for European regions to create so-called European Groupings of Territorial Cooperation, which for the first time in territorial cooperation history in the EU allows regions of the Union – and even beyond, under certain conditions though – to create Groupings of Regions with a legal status – the so-called EGTCs “European Groupings of Territorial Cooperation”.

This facility has been established based on – amongst other - the following argumentations:

- The harmonious development of the entire Community Territory and greater economic, social and territorial cohesion imply the strengthening of territorial cooperation,
- Measures are necessary to reduce the significant difficulties encountered by the Member States (regional and local authorities in particular) in implementing and managing actions of territorial cooperation within the framework of differing national laws and procedures,
- The need for facilitating territorial cooperation after the last two enlargements, which meant increasing number of land and maritime borders,
- The ill-adapted instruments that exist already such as European Economic Interest Groupings.

This guide attempts to give the readers a quick overview of the EGTC regulation, so that profound understanding of the conditions upon which territorial cooperation will function can be obtained quickly.

Introduction

Τι είναι ο ΕΟΕΣ;

Ένας Ευρωπαϊκός Όμιλος Εδαφικής Συνεργασίας (ΕΟΕΣ) είναι ένα νομικό εργαλείο σε ευρωπαϊκό επίπεδο που έχει νομική οντότητα.

Πρέπει να δημιουργείται από τουλάχιστον δύο Περιφέρειες από δύο διαφορετικά Κράτη – Μέλη.

Οι Περιφέρειες από τις τρίτες χώρες μπορούν να συμμετέχουν σε έναν ΕΟΕΣ με τον όρο ότι οι εθνικές αρχές της συγκεκριμένης χώρας έχουν υιοθετήσει τον κανονισμό για τον ΕΟΕΣ ΚΑΙ έχουν υπογράψει διμερείς συμφωνίες με το Κράτος Μέλος στο οποίο θα εδρεύει ο ΕΟΕΣ.

Ένας ΕΟΕΣ δεν μπορεί να έχει την έδρα του εκτός ΕΕ, αλλά θα πρέπει να ιδρυθεί ως νομικό πρόσωπο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να έχει παραρτήματα σε άλλα Κράτη – Μέλη.

Ένας ΕΟΕΣ μπορεί να λειτουργήσει με σκοπό την υλοποίηση ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ή ΕΡΓΩΝ εδαφικής συνεργασίας που συγχρηματοδοτούνται από την Κοινότητα και ειδικά στο πλαίσιο των Διαρθρωτικών Ταμείων (Κανονισμοί ΕΚ Νο 1083/2006 και 1080/2006).

Αυτό σημαίνει ότι ένας ΕΟΕΣ μπορεί να διαχειρίζεται Προγράμματα Ευρωπαϊκής Εδαφικής συνεργασίας.

Μπορεί να διαχειρίζεται και άλλα έργα συνεργασίας.

Μπορεί να διαχειρίζεται άλλες δράσεις συνεργασίας με ή χωρίς χρηματοδότηση από την ΕΕ.

Το εργαλείο αυτό απευθύνεται ιδιαίτερα σε Περιφέρειες και τοπικές αρχές, αλλά και εθνικές αρχές μπορούν να συμμετέχουν σε ΕΟΕΣ.

Επίσης, μπορούν να συμμετέχουν οργανισμοί που είναι ισόδυναμοι του δημοσίου.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι ο Ευρωπαϊκός Όμιλος Εδαφικής Συνεργασίας είναι ένα προαιρετικό εργαλείο που οι Ευρωπαϊκές Περιφέρειες μπορούν να χρησιμοποιήσουν αν το θέλουν.

Δεν υπάρχει κάτι που να εμποδίζει τις Ευρωπαϊκές Περιφέρειες να συνεργαστούν στο πλαίσιο της εδαφικής συνεργασίας με τους ίδιους όρους που ισχύουν μέχρι σήμερα μέσω του πλαισίου των Interreg III A, B ή C.

Επιπλέον, στην περίπτωση που υπάρχει ένας ΕΟΕΣ, τα Κράτη Μέλη μπορούν να αναθέσουν τη διαχείριση ενός Προγράμματος Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας σε έναν ΕΟΕΣ.

Οι περιφερειακοί και/ ή οι τοπικοί εταίροι μπορούν να συνεργαστούν σε έργα όπως και ένας ΕΟΕΣ.

Τα υπόλοιπα υπάρχοντα εργαλεία μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν.

Τέλος, πρέπει να τονιστεί ότι αν ιδρυθεί ένας ΕΟΕΣ, τότε εφαρμόζεται συνολικά ο Κανονισμός (1082/2006).

Τι λέει ο Κανονισμός No 1082/2006;

Ο Κανονισμός (ΕΚ) 1082/2006 ορίζει τον ΕΟΕΣ ως έναν όμιλο οργανισμών που μπορεί να διευκολύνει και να προωθήσει τη διασυνοριακή, διακρατική και / ή διαπεριφερειακή συνεργασία και που έχει νομική υπόσταση με την ευρύτερη δυνατή ευθύνη ως προς την εθνική νομοθεσία. Αυτό σημαίνει ότι ένας ΕΟΕΣ μπορεί να έχει περιουσιακά στοιχεία, να προβεί σε πρόσληψη προσωπικού και να είναι

An European Grouping of Territorial Cooperation (EGTC) is a legal instrument, at EU level, that has legal personality.

EGTC – what is it?

It must consist of at least two regions from two different member states.

Regions from third countries can participate into an EGTC, but only on the condition that the national authorities of that country has adopted the EGTC regulation AND signed bilateral agreements, with the Member State where the EGTC will have its' seat.

An EGTC cannot have its' headquarters outside the EU, but must be established as a legal person with the European Union. In some cases it can have branch offices in other member states.

An EGTC is able to act – either for the purpose of implementing territorial co-operation PROGRAMMES or PROJECTS co-financed by the Community, notably under the Structural Funds (EC regulations No 1083/2006 and 1080/2006).

This means that an EGTC can manage European Territorial Cooperation programmes.

It can manage other cooperation projects.

It can manage other cooperation actions with and without EU funding.

The instrument addresses in particular Regions and local authorities, but national authorities can also participate into EGTCs.

Additionally organizations of public equivalent can also participate.

It should be stressed that a European Grouping of Territorial Cooperation is an OPTIONAL instrument that the European Regions can make use of if they want. There is nothing that hinders that European Regions cooperate in the framework of territorial cooperation programmes upon conditions as they are known till today – via the Interreg III A, B or C frameworks.

Additionally, in case an EGTC exists, the Member states are free to delegate the management of a European Territorial Cooperation programme to an EGTC. Regional and – or local partners are free to cooperation projects as an EGTC. All other existing instruments still remain possible to be used.

Finally it should be noted that if the establishment of an EGTC is chosen, then the whole regulation (1082/2006) applies.

The Regulation no 1082/2006 defines the nature of an EGTC as a grouping of organizations, that can facilitate and promote cross-border, transnational and or interregional cooperation, and which grouping has legal personality, and with the most extensive legal capacity under the national law. This means, that an EGTC can acquire property, it can employ staff and it may be a party to legal

***What does
the Regulation
No 1082/2006 say?***

συμβαλλόμενος σε νομικές διαδικασίες. Ένας ΕΟΕΣ θα διέπεται από τον Κανονισμό (ΕΚ) 1082/2006, τη σύμβαση και το καταστατικό του (συμπεριλαμβανομένου και του κανονισμού λειτουργίας) και την εθνική νομοθεσία του Κράτους Μέλους στο οποίο θα εδρεύει (μόνο σε έδαφος της ΕΕ). Η Σύμβαση και το Καταστατικό ενός ΕΟΕΣ πρέπει να κοινοποιηθούν και να εγκριθούν και από τα Κράτη Μέλη στα οποία ανήκουν οι εταίροι που συμμετέχουν και να κοινοποιηθούν και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών. Το αργότερο σε δέκα μέρες από την ίδρυση ενός ΕΟΕΣ θα πρέπει να δημοσιευθεί η ανακοίνωση της ίδρυσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ένας ΕΟΕΣ μπορεί να ιδρύεται από εθνικές αρχές, περιφερειακές και τοπικές αρχές, άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου και ενώσεις τέτοιων φορέων – π.χ. οι Ευρωπαϊκές περιφέρειες μπορούν να μετασχηματιστούν σε ΕΟΕΣ αλλά μόνο στην περίπτωση που αποτελούνται από μέλη που ανήκουν σε τουλάχιστον δύο Κράτη Μέλη.

Οι Περιφέρειες από κράτη μη- μέλη μπορούν να συμμετέχουν κατ' εξαίρεση αλλά με την προϋπόθεση ότι ο κανονισμός περί ΕΟΕΣ έχει υιοθετηθεί από τις εθνικές αρχές αυτού του κράτους και ότι το κράτος αυτό έχει υπογράψει σχετική διμερή συμφωνία με το κράτος στο οποίο εδρεύει ο ΕΟΕΣ.

Ένας ΕΟΕΣ μπορεί να ιδρυθεί μόνο από πρωτοβουλία των μελών του.

Το Κράτος Μέλος μιας περιφέρειας που επιθυμεί να συμμετέχει σε έναν ΕΟΕΣ πρέπει να αποφασίσει εντός τριών μηνών από την ημέρα που θα λάβει τη σύμβαση και το καταστατικό.

Στην Ελλάδα η έγκριση αυτή δίνεται από το Υπουργείο Εσωτερικών μετά από εισήγηση της επιτροπής που αποτελείται από εκπροσώπους του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, του Υπουργείου Εξωτερικών και του Υπουργείου Εσωτερικών.

Έλεγχος της διαχείρισης δημοσίων κεφαλαίων και καθήκοντα ενός ΕΟΕΣ

Ο έλεγχος της διαχείρισης των δημοσίων κεφαλαίων από έναν ΕΟΕΣ οργανώνεται από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους Μέλους στο οποίο ο ΕΟΕΣ έχει την καταστατική του έδρα. Το Κράτος Μέλος πρέπει να εγγυάται ότι οι αρμόδιες αρχές των Κρατών Μελών που ανήκουν οι εταίροι μπορούν να ελέγχουν τις δράσεις που υλοποιούνται στο έδαφός τους από τον ΕΟΕΣ. Τα εμπλεκόμενα Κράτη Μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ανταλλάξουν πληροφορίες σχετικά με τέτοια θέματα.

Τα μέλη του αναθέτουν στον ΕΟΕΣ τα καθήκοντά του, (τα καθήκοντα αυτά ορίζονται στη σύμβαση.) Παρόλ' αυτά, τα καθήκοντα του ΕΟΕΣ - σύμφωνα με τον Κανονισμό - περιορίζονται στην υλοποίηση προγραμμάτων εδαφικής συνεργασίας ή έργων που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ, ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής. Ένας ΕΟΕΣ μπορεί όμως να υλοποιεί δράσεις εδαφικής συνεργασίας και χωρίς χρηματοδότηση από την ΕΕ.

Ένας ΕΟΕΣ δεν μπορεί να προβεί σε δράσεις που αφορούν στην άσκηση δημόσιας εξουσίας ή αρμοδιοτήτων που αποσκοπούν στη διασφάλιση των γενικών συμφερόντων του κράτους ή άλλων δημοσίων αρχών όπως οι αστυνομικές και οι κανονιστικές εξουσίες, η δικαιοσύνη και η εξωτερική πολιτική.

proceedings. An EGTC will be governed by the Regulation No 1082/2006, its' convention and statutes (including rules of Procedures) and the laws of the Member state where the EGTC will be registered. (only within the EU territory). The Convention and Statutes of an EGTC must be communicated (and approved) by the Member states of which partners participate, and they must be communicated to the European Commission – and the Committee of the Regions. Maximum 10 days after establishment of an EGTC, it must request the publication of announcing its' establishment in the Official Journal of the European Union.

An EGTC can be made up of national authorities, regional and local authorities, other bodies governed by public law and associations of such bodies – e.g. Euroregions partnerships could transform themselves into EGTCs, but only in the case that they consist of members from at least 2 member states.

Regions from non-member states can in exceptional cases participate, but this demands that the EGTC regulation has been adopted by the national authorities of that state, and that the state has a relevant bilateral agreement with the state where the EGTC's headquarter is located.

An EGTC can only be established at the initiative of its' members.

The Member state of a region that wishes to participate into an EGTC must decide upon this within three months from the date it has received the convention and statutes.

In Greece this approval must be made by the Ministry of Interior affairs after a committee consisting of representatives from the Ministry of Economy and Finance, the Ministry of External Affairs and the Ministry of Interior Affairs has made a recommendation for that.

The control of an EGTC's management of public funds must be organized by the competent authorities of the Member State, where the EGTC has its registered office. This Member state must also ensure that the competent authorities of the member states of the EGTC partners can also control in their territory for those acts or operations of the EGTC which are carried out in those member states. The involved member states must be able to exchange relevant information on such matters.

It is members of an EGTC that assigns the tasks it will carry out, (these tasks must be defined in the convention.) However, these tasks are – by the regulation – limited to the implementation of territorial cooperation programmes or projects co-financed through the ERDF, the ESF and or the CF. An EGTC can though, carry out other tasks targeting territorial cooperation without EU funding.

An EGTC may not exercise powers conferred by public law or of duties whose object is to safeguard the general interests of the State or of other public authorities – such as police and regulatory powers, justice and foreign policy.

Control and management of public funds and tasks of an EGTC

**Σύμβαση και
Καταστατικό
ενός ΕΟΕΣ,
η οργάνωσή του και
ο προϋπολογισμός του,
εκκαθάριση
και ευθύνη**

Ο ΕΟΕΣ διέπεται από σύμβαση, η οποία συνάπτεται από τα μέλη του ομόφωνα. Η σύμβαση διευκρινίζει:

- Την επωνυμία του ΕΟΕΣ και την καταστατική του έδρα,
- Το εύρος της περιοχής στην οποία μπορεί να λειτουργήσει/ δράσει ο ΕΟΕΣ,
- Τους στόχους και τα καθήκοντα του ΕΟΕΣ,
- Τα μέλη του ΕΟΕΣ (Ποιά είναι),
- Το εφαρμοστέο δίκαιο,
- Τις κατάλληλες ρυθμίσεις για αμοιβαία αναγνώριση, μεταξύ άλλων, όσον αφορά στα ζητήματα δημοσιονομικού ελέγχου,
- Διαδικασίες τροποποίησης του Καταστατικού.

Η Σύμβαση είναι το πιο σημαντικό έγγραφο γιατί σε αυτή βασίζεται το περιεχόμενο του Καταστατικού¹.

Εκτός από τις διατάξεις που πρέπει να συμπεριληφθούν στη Σύμβαση, το Καταστατικό πρέπει επιπλέον να περιλαμβάνει:

Τις διατάξεις για τη λειτουργία των οργάνων του ΕΟΕΣ, τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, τις γλώσσες εργασίας, τις ρυθμίσεις για τη λειτουργία, σχετικά με τη διαχείριση προσωπικού, τις διαδικασίες στελέχωσης και τη φύση των συμβάσεων προσωπικού, τις ρυθμίσεις για τις εισφορές των μελών² και τους λογιστικούς και οικονομικούς κανόνες που θα χρησιμοποιηθούν, διατάξεις για την ευθύνη των μελών, τις αρχές που είναι αρμόδιες για τον ορισμό ανεξάρτητων εξωτερικών ελεγκτών και τις διαδικασίες τροποποίησης του καταστατικού.

Ένας ΕΟΕΣ διαθέτει τουλάχιστον δύο όργανα:

- Τη Συνέλευση που αποτελείται από τους εκπροσώπους των μελών του,
- Έναν διευθυντή που εκπροσωπεί τον ΕΟΕΣ και ενεργεί για λογαριασμό του.

Το Καταστατικό μπορεί να προβλέπει πρόσθετα όργανα (π.χ. επιτροπές εργασίας, γραμματεία, κλπ). Σε αυτήν την περίπτωση τα καθήκοντα αυτών των οργάνων θα ορίζονται ξεκάθαρα στο καταστατικό.

Ο ΕΟΕΣ πρέπει να καταρτίζει ετήσιο προϋπολογισμό τον οποίο θα εγκρίνει η Συνέλευση.

Όσον αφορά στην εκκαθάριση, την παύση πληρωμών κλπ ο ΕΟΕΣ διέπεται από τους νόμους του Κράτους Μέλους στο οποίο εδρεύει. Ο ΕΟΕΣ είναι υπεύθυνος για τα πάσης φύσεως χρέη του. Σε περίπτωση που στοιχεία του ενεργητικού του ΕΟΕΣ δεν μπορούν να καλύψουν το παθητικό του τότε η ευθύνη βαρραίνει τα μέλη του και το μερίδιό τους ορίζεται σε αναλογία με τη συνεισφορά τους, εκτός και αν η εθνική νομοθεσία που διέπει κάποιο από τα μέλη το εξαιρεί ή περιορίζει την ευθύνη του. Τέτοιες ρυθμίσεις πρέπει να ορίζονται στο καταστατικό.

Εάν ένα μέλος του ΕΟΕΣ λειτουργεί με περιορισμένη ευθύνη, τότε όλα μέλη μπορούν να κάνουν το ίδιο. Το καταστατικό του ΕΟΕΣ θα πρέπει σ' αυτήν την περίπτωση να ορίζει ότι τα μέλη έχουν περιορισμένη ευθύνη και η ονομασία του ΕΟΕΣ θα πρέπει να περιέχει τη λέξη «περιορισμένη».

Ένα Κράτος Μέλος μπορεί να απαγορέψει την ίδρυση στο έδαφός του ενός ΕΟΕΣ που τα μέλη του θα έχουν περιορισμένη ευθύνη.

1. Η απαίτηση για τη Σύμβαση και το Καταστατικό όπως αναφέρεται στον Κανονισμό αφορά την παρούσα κατάσταση. Επειδή ως σήμερα δεν υπάρχει εμπειρία με ΕΟΕΣ σε όλη την επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί στο μέλλον η Σύμβαση και το Καταστατικό να συγχωρευθούν σε ένα ιδρυτικό έγγραφο.

2. Αυτό είναι προς το παρόν (Δεκέμβριος 2007) ένα άλλο πρόβλημα σε όλη την επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί ορισμένα Κράτη Μέλη δεν επιτρέπουν σε Περιφέρειες και τοπικές αρχές να συμμετέχουν σε τέτοιους ομίλους με το status της περιορισμένης ευθύνης, όταν η νομοθεσία των άλλων Κρατών Μελών ορίζει κάτι τέτοιο. Αυτό είναι ένα επισφαλές θέμα σχετικά με τον Κανονισμό του ΕΟΕΣ.

A convention governs the EGTC. This convention must be drawn up and agreed upon by its' members – unanimously. It specifies:

- The name of the EGTC and its registered office,
- The extent of the territory in which the EGTC may operate,
- The objectives and tasks of the EGTC,
- The members of the EGTC (Who are they),
- The law applicable,
- Arrangements for mutual recognition,
- Procedures for amending the Convention.

Convention and Statutes of an EGTC, its' organization and budget, liquidation and liability

The Convention is the most important document, because based on this the statutes are drawn up¹.

Besides all the provisions that must be included in the convention, the Statutes must contain at least:

The operating provisions of the EGTC's organs, the decision making procedures, the working language(s), arrangements for the functioning, concerning personnel management, recruitment procedures and the nature of personnel contracts, the arrangements for the members financial contributions and the applicable accounting and budgetary rules, arrangements for the members' liability², the authorities responsible for the designation of the independent external auditors and the procedures for amending the statutes.

An EGTC must have at least the following two organs:

- An Assembly , made up of representatives of its' members,
- A director, who represents the EGTC and acts on its' behalf.

The Statutes can provide for additional organs (e.g. working committees, secretariat etc.), in such a case the powers of such organs must be clearly defined in the statutes.

An EGTC should establish an annual budget that must be adopted by the assembly. Concerning liquidation, insolvency etc. the EGTC is governed by the Laws of the Member state where it has its' registered office. It is liable for its debts. In case that the assets of an EGTC are insufficient to meet its liabilities, then its members are liable, and their share must be fixed in proportion to its contribution – unless the national law a member must obey excludes or limits its' liability. Such arrangements for contribution must be defined in the statutes.

If one member of an EGTC has to work with limited liability, then all the other members may do so too. The statutes of the EGTC must in such a case state that the members have limited liability, and the name of the EGTC must include the word "limited".

A Member State can prohibit the registration on its territory of an EGTC whose members have limited liability.

1. The demand for a Convention and Statutes as mentioned in the Regulation is the present status. As there till date is no experience with EGTC throughout the European Union Territory, it may be in the future that Convention and Statutes can be merged into one founding document.

2. This is currently (December 2007) an unsolved problem throughout the European Union Territory, as some Member states do not allow Regions and / or local authorities to participate into such Groupings with the status of Unlimited Liability, whereas other Member states' legislation demand that they do so. This is one of the doubtful matters concerning the EGTC regulation.

Δημόσιο Συμφέρον, Λύση και Δικαιοδοσία

Εάν ένας ΕΟΕΣ υλοποιεί δράσεις που έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του Κράτους Μέλους σχετικά με τη δημόσια πολιτική, τη δημόσια ασφάλεια, τη δημόσια υγεία, τη δημόσια ηθική ή σε αντίθεση με το δημόσιο συμφέρον του Κράτους Μέλους, ο αρμόδιος φορέας του εν λόγω κράτους μπορεί να απαγορεύσει τη συγκεκριμένη δράση στο έδαφός του ή μπορεί να απαιτήσει να αποχωρήσουν τα μέλη από τον ΕΟΕΣ. Στην περίπτωση που το αρμόδιο δικαστήριο ή αρχή Κράτους – Μέλους όπου εδρεύει ένας ΕΟΕΣ εντοπίσει ότι ο ΕΟΕΣ δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις ή ενεργεί πέραν των αρμοδιοτήτων του, μπορεί να αποφασίσει τη λύση του. Στην περίπτωση αυτή τα Κράτη Μέλη στα οποία ανήκουν τα μέλη του ΕΟΕΣ θα πρέπει να ενημερωθούν από την αρμόδια αρχή.

Τα τρίτα μέρη που θεωρούν ότι έχουν ζημιωθεί από τις δράσεις ή παραλείψεις του ΕΟΕΣ μπορούν να διεκδικήσουν τις απαιτήσεις τους δικαστικώς.

Η Κοινοτική νομοθεσία περί δικαιοδοσίας εφαρμόζεται σε περίπτωση διαφορών που εμπλέκεται και ο ΕΟΕΣ.

Τελικές διατάξεις του Κανονισμού (ΕΚ) 1082/2006, έκθεση σχε- τικά με την εφαρμογή του και έναρξη ισχύος

Τα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να υιοθετήσουν τον Κανονισμό και να προβούν στις απαραίτητες ρυθμίσεις για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1082/2006³.

Μέχρι την 1η Αυγούστου 2011 η Επιτροπή θα προωθήσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του κανονισμού. Αυτή η έκθεση θα συνοδεύεται με προτάσεις για τροποποιήσεις αν αυτό κριθεί απαραίτητο. Ο κανονισμός τέθηκε σε ισχύ την 1η Αυγούστου 2007.

Οδηγός για τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Ομίλου για την Εδαφική Συνεργασία

Η δημιουργία και η λειτουργία ενός Ευρωπαϊκού Ομίλου για την Εδαφική Συνεργασία διέπεται από πέντε φάσεις και αποτελείται από τουλάχιστον 17 βήματα. Η πρώτη φάση είναι η φάση της προετοιμασίας. Αυτή η φάση αποτελείται από 6 προπαρασκευαστικά βήματα:

1. Ανάλυση των αναγκών και των στόχων της συνεργασίας,
 2. Ορισμός της εδαφικής εμβέλειας,
 3. Προσδιορισμός των βασικών αρμοδιοτήτων και ικανοτήτων,
 4. Προσδιορισμός των εταίρων,
 5. Διερεύνηση του ισχύοντος εθνικού νομικού πλαισίου,
 6. Εκτίμηση του χρονοδιαγράμματος και των πιθανών κινδύνων από τις καθυστερήσεις.
- Η δεύτερη φάση είναι η φάση της λήψης αποφάσεων και αποτελείται από δύο βήματα:

1. Συνεκτίμηση άλλων εργαλείων ή δομών συνεργασίας,
2. Επαλήθευση της νομικής βιωσιμότητας.

Εάν οι εταίροι σε έναν υπό ίδρυση ΕΟΕΣ περάσουν από τις δύο πρώτες φάσεις, θα έχουν επίσης προσδιορίσει και την προστιθέμενη αξία της ίδρυσης ενός ΕΟΕΣ. Επειδή ο ΕΟΕΣ προχωράει πέρα από τις συμφωνίες συνεργασίας με τη μορφή έργου που προβλέπονται από δίκτυα συνεργασίας, το Interreg ή τα έργα Interact, πολύ σημαντικό θέμα αποτελεί να εκτιμηθεί η προστιθέμενη αξία ενός ΕΟΕΣ και να μην παραμείνουμε στις γνωστές δομές συνεργασίας παρότι οι τελευταίες δε δεσμεύουν νομικά.

3. Μέχρι τις 12 Νοεμβρίου 2007 οι εθνικές διατάξεις για την υιοθέτηση του κανονισμού δεν είχαν ενσωματωθεί σε όλα τα Κράτη Μέλη. Για την ακρίβεια μόνο σε ελάχιστα Κράτη Μέλη είχε ξεκινήσει η διαδικασία για τις απαραίτητες διατάξεις. Επίσης, επειδή ορισμένα Κράτη Μέλη εφαρμόζουν το ομοσπονδιακό σύστημα διακυβέρνησης, δεν μπορούμε να πούμε ότι επεξεργάζονται παντού τις σχετικές αυτές διατάξεις. Για παράδειγμα, η Βελγική Επαρχία Flanders έχει υιοθετήσει τον κανονισμό, αλλά η επαρχία Vallonia και η επαρχία των Βρυξελλών δεν έχουν ακόμα υιοθετήσει τον κανονισμό. Στις περισσότερες χώρες της ΕΕ η υιοθέτηση του Κανονισμού (ΕΚ) 1082/2006 για τους Ευρωπαϊκούς Ομίλους Εδαφικής Συνεργασίας βρίσκεται στο στάδιο της προετοιμασίας. Στην Ελλάδα, ο Κανονισμός υιοθετήθηκε τον Νοέμβριο του 2007, αλλά απαιτούνται ακόμα ορισμένες τροποποιήσεις.

If an EGTC carries out activities in contravention of a member states' provisions on public policy, security, health, morality or in contravention of the public interest of the state a competent body can prohibit such activity on its territory, or it can demand that the members withdraw from the EGTC.

In case that the competent court or authority of a member state where an EGTC has its registered office finds that the EGTC does not comply with the requirements – or acts outside the confines of its tasks, it can order that the EGTC is wound up. In that case the member states of the EGTC's participating members must be informed by that authority.

Third parties that consider themselves wronged by the acts of omission of an EGTC are entitled to pursue their claim by judicial process.

Community legislation on jurisdiction must apply to disputes involving an EGTC.

Public Interest, Dissolution and Jurisdiction

The member state of the European Union must adopt the regulation and make the necessary provisions to ensure the effective application of the regulation (EC no 1082/2006³).

By the 1st of August 2011, the Commission will forward to the European parliament and council a report on the application of the regulation. This report will be accompanied with proposals for amendments if needed.

The regulation came into force on the 1st of August 2007.

Final provisions of the Regulation (EC) No 1082/2006, reporting and entry into force

Setting up and functioning of an European Grouping of Territorial Cooperation goes through five phases, involving at least 17 steps.

First phase is the preparation phase. This phase consists of 6 preparatory steps:

1. Analysis of the needs and objectives of the cooperation,
2. Definition of the territorial scale,
3. Identification of the essential competences and skills,
4. Identification of the partners,
5. Exploration of the available national legal frameworks,
6. Consideration of the timing and potential risks of delays.

Second phase is the decision making phase, consisting of two steps:

1. Consideration of other instruments or cooperation structures,
2. Verification of the legal feasibility.

If the partners to a potential EGTC works their way through these two first phases, they will have also identified the value added of the establishment of an EGTC.

As the EGTC goes beyond the project oriented cooperation agreements established via networks and Interreg or Interact projects, there may be a very good point in exploring the value added of establishing an EGTC and not 'just' remain at known cooperation structures although such are not legally binding.

Setting up an European Grouping of Territorial Cooperation - a road map

3. By November 12th, 2007, the national provisions for adopting the regulation were still not in place in all Member States. As a matter of fact, only in very few member states they were in process of making the necessary provisions. Also, as some member states apply the Federal State system, it cannot be said that the provisions are in process everywhere. For example the Belgian Province of Flanders has adopted the regulation, but the Vallonian Province and the Province of Brussels has not yet adopted the regulation. In most of the EU countries, the status of the adoption of the Regulation (EC) No 1082/2006 on European Groupings of Territorial Cooperation is in preparation. In the case of Greece the Regulation No 1082/2006 was adopted in November 2007, but there are needs for some modifications still, but there are needs for some modifications still.

Η προστιθέμενη αξία της ίδρυσης ενός ΕΟΕΣ είναι: η μακροπρόθεσμη δέσμευση όλων των μελών του ΕΟΕΣ για μελλοντική συνεργασία. Αυτή η δέσμευση ενισχύεται όχι μόνο από τη νομική οντότητα του ΕΟΕΣ αλλά και από την χρηματοδοτική δέσμευση που επιβάλλεται από τον ΕΟΕΣ στα μέλη του.

Εφόσον έχει αποφασιστεί η ίδρυση ενός ΕΟΕΣ περνάμε στην τρίτη φάση και ξεκινάει η υλοποίηση. Αυτή η φάση αποτελείται από 4 βήματα:

1. Επιλογή της τοποθεσίας της καταστατικής έδρας του ΕΟΕΣ. (η αξιολόγηση των δυνητικών θέσεων συνδέεται άμεσα με το θέμα της πρόσληψης προσωπικού, των φορολογικών και τελωνειακών δασμών, κλπ),
2. Κατάρτιση της Σύμβασης και του Καταστατικού,
3. Ενημέρωση των εθνικών αρχών των μελών, της Επιτροπής και της Επιτροπής των Περιφερειών και δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
4. Έναρξη λειτουργίας του ΕΟΕΣ.

Εφόσον έχει ιδρυθεί ο ΕΟΕΣ ξεκινάει η τέταρτη φάση, η φάση υλοποίησης, στη διάρκεια της οποίας πρέπει να ολοκληρωθούν τουλάχιστον 4 ακόμα βήματα. Εκτός από την υλοποίηση των έργων και πιθανώς των προγραμμάτων, ο ΕΟΕΣ πρέπει σε τακτά χρονικά διαστήματα να αξιολογεί / αναθεωρεί:

1. Τον προϋπολογισμό του – τα λειτουργικά έξοδα του ίδιου του οργανισμού όχι δαπάνες για τα έργα και τα προγράμματα,
2. Θέματα εκκαθάρισης, λύσης και παύσης πληρωμών,
3. Ευθύνη,
4. Αξιολόγηση της λειτουργίας του ΕΟΕΣ.

Σε περίπτωση που η σύμβαση ορίζει ότι ο ΕΟΕΣ θα έχει περιορισμένη διάρκεια ζωής ή η αξιολόγηση της λειτουργίας του ΕΟΕΣ δεν είναι ικανοποιητική τότε ο ΕΟΕΣ εισέρχεται στην τελική πέμπτη φάση που είναι η λύση του.

Στη διάρκεια αυτής της φάσης θα πρέπει να εφαρμοστούν όλες οι απαραίτητες διατάξεις σχετικά με τη λύση του ΕΟΕΣ. (π.χ. πρέπει να αποπληρωθούν οι οφειλές, να αποσπασθεί αλλού το προσωπικό κλπ).

The value added of establishing an EGTC could be the long term commitment by all members of the EGTC to future cooperation. This commitment would be re-enforced by not only the legal status given to the EGTC, but also the Financial Commitment imposed by the EGTC on its' members.

Has the decision to establish an EGTC been made, then the third phase – implementation begins. This phase consists of 4 steps:

1. Localization of the registered office of the EGTC. (where is it best to locate the office – this is strongly linked also to the issue of employing staff, taxation rules across borders etc.),
2. Drafting the Convention and the Statutes,
3. Notification to the members national authorities, the commission and the Committee of the Regions, and publication in the Official Journal of the European Union,
4. Launching the EGTC.

Having established the EGTC, the fourth phase begins – the performance phase, during which there are at least four more steps that must be completed. Apart from implementing the projects and eventually the programmes, the EGTC must regularly review:

1. Its budget – running costs for the institution itself – not for projects and programmes,
2. Matters of Liquidations, insolvency and cessation of payments,
3. Liability,
4. Evaluation of the performance of the EGTC.

In case the convention states – or that the evaluation of the performance of the EGTC is unsatisfactory – that the EGTC has a limited life time then the EGTC enters its final fifth phase – dissolution.

During this phase all the necessary provisions for dissolving the EGTC must be made. (eg. Debts must be paid, personnel must be placed elsewhere etc.).

Επιμέλεια έκδοσης: ΕΥΡΩΣΥΜΒΟΥΛΟΙ Α.Ε.

Editing: EUROCONSULTANTS S.A.

Εκτύπωση - βιβλιοδεσία: Μ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗ Α.Ε.

Printing - binding: M. DIAMANTIDI S.A.

Το έργο συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση
(Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης)
στο πλαίσιο της Κοινότητας Πρωτοβουλίας INTERREG III

The Project is part-financed by the European Union
(European Regional Development Fund)
within the INTERREG III Community Initiative

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Π. Κουντουριώτου 77, 81100 Μυτιλήνη

Τηλ.: 22510 37737

Fax: 22510 27589

e-mail: ptaba@otenet.gr

www.northaegean.gr

REGION OF NORTH AEGEAN

77 P. Kountourioti St., 81100 Mytilini, Greece

Tel.: +30 22510 37737

Fax: +30 22510 27589

e-mail: ptaba@otenet.gr

www.northaegean.gr

